

[Stetter.]

Altså et skøn. Man kan ikke lovgive på grundlag af et skøn.

Ministeren for skatter og afgifter (Svend Jakobsen):

Jeg vil gerne sige, at jeg ikke er forberedt på at diskutere lovforslag nr. 155. Jeg skal derfor kun gøre den enkelte bemærkning, at hr. Stetter kan ikke drage den konklusion af mine bemærkninger fra før, at det var et nej til, at man kan foretage en sådan isoleret afvikling af fradragsretten. Jeg gjorde udtrykkeligt opmærksom på, at det var et spørgsmål om, hvilke kræfter man ville sætte ind på det.

Ømann (SF):

Da det åbenbart er hr. Stetters sidste skanse over for en fornuftig løsning af parcelhusspørgsmålet bestandig igen og igen at hævde, at det ikke kan lade sig gøre med denne rentesondring, så kunne jeg have lyst til at spørge hr. Stetter: ja men sig mig nu engang, hvis jeg kan overbevise befolkningen om — jeg drømmer ikke om at overbevise hr. Stetter om det, men hvis jeg nu kunne overbevise et flertal i dette ting om — at det er praktisk muligt, hvad vil da hr. Stetters stilling være til en afvikling?

Ordføreren for forslagsstillerne (Stetter) (KF):

Jeg vil vente med at tage stilling til dette hypotetiske spørgsmål, hr. Ømann rejser. Jeg vil bede hr. Ømann bevise, at det kan lade sig gøre.

Jeg vil blot sige til ministeren: jeg går ud fra, at ministeren ikke agter at sætte samtlige centrale og lokale skattemyndigheders personale og ressourcer ind på løsning af dette problem.

(Kort bemærkning).

Ømann (SF):

Jeg må altså konstatere, at hr. Stetter skulle give den undskyldning for ikke at tage stilling, at det var et hypotetisk spørgsmål. Det må da være let at lade fantasien spille lidt og sige „hvis nu“. Men der lå i svaret, at hr. Stetter ikke vil være med til at opfylde det boligforlig, han selv har været med til at indgå.

Ordføreren for forslagsstillerne (Stetter) (KF):

Skat er ikke et spørgsmål om fantasi, men et spørgsmål om realiteter.

Hermed sluttede forhandlingen.

Forslagets overgang til anden (sidste) behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til skatte- og afgiftsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Op- hold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ændring af lov om vurdering af landets faste ejendomme. (Kontantvurdering) [af Brixtofte m. fl.]

(Lovforslag nr. 225. Fremsat 9/3 76).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Ministeren for skatter og afgifter (Svend Jakobsen):

Efter vurderingsloven skal ejendomsværdien ansættes på grundlag af værdien i handel og vandel, og loven bestemmer, at der skal regnes med sædvanlige prioriteringsforhold. Dette princip har man fulgt gennem en lang årrække. Ved det af venstre fremsatte forslag foreslås vurderingsloven ændret, således at der ved ansættelse af ejendomsværdien skal regnes med værdien i handel og vandel, som denne ville være ved kontant køb. Venstre fremsatte det samme forslag forud for sidste almindelige vurdering. Dengang blev forslaget afvist af den daværende regering og forkastet af et flertal i folketinget.

Når vurderingsloven forudsætter, at der ved ansættelsen af ejendomsværdien skal regnes med sædvanlige prioriteringsforhold, forstås det i praksis sådan, at ejendomsværdien ansættes til den værdi i handel og vandel, som ejendommen ville have, hvis den var prioriteret som almindeligt for tilsvarende solgte ejendomme. Dette gælder,